

от правилно и красиво изказани мисли. Поетът Вапцаров по всички въпроси говореше съвършено кратко, ясно и убедително, така че аз не можех да прибавя каквото и да било или да направя някакво възражение. За мен не оставаше и сянка от съмнение, че пред мене стои един талантлив поет и революционер. Уважението ми към него стократно се увеличи. Искях да му кажа нещо силно, сърдечно, но не намирах подходящи думи да изразя възхищението си, а у него мислите и думите течаха така леко и неусетно като бистър планински поток.

Виждайки вероятно моята забърканост и възмущение от неочакваната среща, поетът Вапцаров излезе за момента много съобразен - изказа желание да прекъснем разговора, за да отиде да какво става с машините. Разговорът ни продължи не повече от минути.

След това аз срещях още няколко пъти поета, с когото бях имал разговори на разни теми.

Когато по-късно научих, че талантливият поет и революционер Никола Йонков Вапцаров е разстрелян от фашистките палачи, болка сви сърцето ми, като че ли бях изгубил близък човек, или нещо повече от брат.

гр. Бургас, 23 септември 1953 г.

ПОДПИС: /п/ Георги Ст. Дяконов/

Ветеринарен лекар - Митница